

RESSÒ DE LA PARAULA

Font viva, amor, foc

Com que l'Esperit Sant està en tot el que fa Déu; com que és Déu comunicat, entregat com a do, infós, pur amor en acció, Déu més íntim a nosaltres del que puguem imaginar, en celebrar la Pentecosta, mirem la nostra Església real i actual, i ens atrevim a demanar-li: «alleuja la nostra sequedat, encén en nosaltres el foc del teu amor».

Des del segle IX aquesta petició ressona en l'Església, formant part del gran himne conegut com el *Veni Creator Spiritus*.

«Et dius Paráclit,
do del Déu Altíssim,
font viva, amor, foc
i unció espiritual.»

Com ens agradaria fer una profunda i sincera oració amb aquestes paraules, conservant la mirada sostinguda sobre la nostra Església!

L'amor a la nostra Església, com tot amor veritable, no és cec, no dissimula per interès o conveniència. La nostra oració per la nostra Església neix d'aquesta mirada, que sols l'Esperit Sant pot donar: claredat, sinceritat, acceptació, humilitat, amor.

Què descobreix aquesta mirada realista i honrada a la nostra Església, la nostra Església més pròxima? De la mà d'estudis sociològics i estadístics, les dades no són bones en general. No oferim precisament la imatge d'un arbre en plena ufanor. Tot i així, la mirada de l'Esperit Sant, alhora que és realista, estimula a estimar aquesta mateixa realitat. Perquè l'Esperit és el de Jesucrist, i Jesucrist va dir que el Regne dels Cels és dels pobres en l'esperit. Una altra cosa seria que aquesta pobresa eclesial fos deguda a negligència o al nostre pecat. I, així i tot, la mi-

rada espiritual a la nostra Església mai seria de rebuig o condemna, sinó sempre de misericòrdia.

Potser el que descobrim majoritàriament en la nostra Església són nostres indiferents, apàtics, desencantats, algun somriure forçat, fàcils a la crítica, etc. Espontàniament recordem aquella imatge que l'Esperit va inspirar al profeta Ezequiel: enmig del desert nombrosos ossos morts, dislocats, dividits (*Ez 37,1-3*). Mort, esterilitat, divisió. Una imatge extrema, però no allunyada de la realitat.

La visió d'Ezequiel, com a mirada de l'Esperit, no podia deixar d'anar acompanyada de l'anunci d'una promesa lluminosa. «Faré entrar en vosaltres un alè de vida, perquè revisqueu... El Senyor em va dir: Parla en el meu nom a l'alè de vida, i digues-li: Això diu el Senyor: Alè de vida, vine dels quatre punts cardinals que eren àrids i dona vida a aquests cossos morts... Això diu el Senyor: Poble meu, obriré les

vostres tombes; us en trauré i us faré tornar a la terra d'Israel.»

Què significa la nostra pregària de petició, inspirada en el *Veni Creator*?

Partim del fet que coneixem l'Esperit Sant, potser per experiència, però a més pel que ens en narra la Sagrada Escripura i la Tradició. Llavors, preguntem així:

—Et beneïm i et donem gràcies perquè, fidel al teu nom, sempre estàs al nostre costat, per a defensar-nos, sostenir-nos, i romandre fidels a la nostra missió.

—Ets el do de Déu altíssim. El més perfecte amor que existeix donant-se, Déu que es manifesta regalant-se, estimant.

—Ets font que brolla constantment, donant vida i fecundant la nostra terra, amor i foc, que destrueix allò dolent i inútil i força transformadora que dona llum i calor.

—Has volgut ser en nosaltres aquesta unció que penetra, suavitza i roman, perquè arribem a ser presència teva en la nostra terra.

Una oració de contemplació i adoració que ha de completar-se amb el nostre «Amén, vine Esperit Sant, vine a casa teva, on esperem gaudir del teu amor.»

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Feu un lloc... Arriba l'Esperit

Els van quedar bocabadats els apòstols mirant el cel com Jesús se'n tornava al Pare. Aquell comiat en que els havia abraçat d'un a un i llargament la seva Mare els havia emocionat. Fins que vingueren dos àngels: «per què us esteu mirant el cel?...». I una paraula d'esperança: «aquest Jesús tornarà...».

Els apòstols compregueren que ara sí, la separació era definitiva. Se'n tornaren a casa entre el goig i l'esperança. I allí restaran, acompanyant la Verge Maria, a l'espera de l'Esperit que Jesús els havia promès: «quedeu-vos a la ciutat fins que sereu revestits de la força que us vindrà de dalt».

Aquells dies no deuriem restar inactius: la convivència feia calli i amistat. Recor-

daren els fets viscuts i «eren constants en la pregària». La Verge, bona mestressa de casa, també seria l'animadora del grup.

Tots sabien que en els Dotze n'hi faltava un, Judes que, tancat en el seu pecat, desconfià del perdó del Mestre i acabà malament. Prengueren una decisió: buscar un substitut. Es fixaren en dos joves que els havien acompanyat des de temps enrere. Però a ells se'ls feia feixuc escollir-ne un i descartar l'altre. La resolució l'encomanen a l'Esperit per mitjà de la pregària i determinen una manera aleatòria d'escollir: ho fan a sorts i fou escollit Maties que quedà integrat al grup dels dotze.

I arribà la festa de la Pentecosta, cinquanta dies després de Pasqua. Era un

dia de pelegrinatge al Temple i Jerusalem bullia de pelegrins.

Aquell dia fou determinant: abans de clarejar, un fort soroll despertà Maria i els apòstols. Era com una ventada que tot ho remou. Varen sentir-se ben desperts i veieren un gran resplendor que, fragmentant-se, es posava sobre cadascú d'ells en forma de llengües de foc. Van notar que, del seu interior, els pujava un rampell de joia incontenible, d'intel·ligència nova, d'amor generós. Fou imparabile: es posaren a cantar, a fer festa, a explicar les seves emocions, a pregar. La casa se'ls feia petita. Obriren les portes, finestres i balcones. No hi havia qui els parés, parlant amb tothom que hi havia a la plaça i pels carrers.

Aviat el fet corregué per tot Jerusalem. La gent hi anava a veure, encuriósida. Alguns restaren sorpresos d'aquella eloqüència. Ningú sabia explicar-se què havia passat. Tots, fins els forasters, els entenien. Potser no les paraules però sí el missatge de felicitat i d'amor que transmetien.

En nom de tots, Pere va fer un discurs a la plaça plena de gom a gom. Parlava amb energia, amb entusiasme de Jesús, a qui els jueus havien condemnat però Déu el ressuscità. Tots els apòstols explicaven les seves vivències amb paraules que arribaven al cor de molts. Aquell vespre, unes tres mil persones s'havien fet batrejar.

Mn. Ramon Sàries

ECO DE LA PALABRA

Fuente viva,
amor, fuego

Como el Espíritu Santo está en todo lo que hace Dios; como es Dios comunicado, entregado como don, infundido, puro amor en acción, Dios más íntimo a nosotros que podamos imaginar, al celebrar Pentecostés, miramos nuestra Iglesia real y actual, y nos atrevemos a pedirle: «alivia nuestra sequedad, enciende en nosotros el fuego de tu amor».

Desde el siglo IX esta petición resuena en la Iglesia, formando parte del gran himno conocido como el *Veni Creator Spiritus*.

«Te llamas Paráclito,
don del Dios Altísimo,
fuente viva, amor, fuego
y unción espiritual.»

¡Cómo nos gustaría hacer una profunda y sincera oración con estas palabras, conservando la mirada sostenida sobre nuestra Iglesia!

El amor a nuestra Iglesia, como todo amor verdadero, no es ciego, no disimula por interés o conveniencia. Nuestra oración por nuestra Iglesia nace de esta mirada, que solo el Espíritu Santo puede dar: claridad, sinceridad, aceptación, humildad, amor.

¿Qué descubre esta mirada realista y honrada en nuestra Iglesia, nuestra Iglesia más cercana? De la mano de estudios sociológicos y estadísticos, los datos no son buenos en general. No ofrecemos precisamente la imagen de un árbol en plena lozanía. Sin embargo, la mirada del Espíritu Santo, al tiempo que es realista, estimula a amar esa misma realidad. Porque el Espíritu es el de Jesucristo y Jesucristo dijo que el Reino de los Cielos es de los pobres de espíritu. Otra cosa sería que esta pobreza eclesial fuera debida a negligencia o a nuestro pecado. Y, así y todo, la mirada espiritual a nuestra Iglesia nunca sería de rechazo o condena, sino siempre de misericordia.

Quizá lo que descubrimos mayoritariamente en nuestra Iglesia, sean rostros indiferentes, apáticos, desencantados, alguna sonrisa forzada, fáciles a la crítica, etc. Espontáneamente recordamos aquella imagen que el Espíritu inspiró al profeta Ezequiel: en medio del desierto numerosos huesos muertos, dislocados, divididos (Ez 37,1-3). Muerte, esterilidad, división. Una imagen extrema, pero no alejada de la realidad.

La visión de Ezequiel, como mirada del Espíritu, no podía dejar de ir acompañada del anuncio de una promesa luminosa. «Voy a hacer entrar en vosotros aliento de vida, para que reviváis... El Señor me dijo: Habla en mi nombre al aliento de vida, y dile: Así dice el Señor: Aliento de vida, ven de los cuatro puntos cardinales que estaban áridos y da vida a estos cuerpos muertos... Esto dice el Señor: Pueblo mío, voy a abrir vuestras tumbas; os sacaré de ellas y os haré volver a la tierra de Israel.»

¿Qué significa nuestra oración de petición, inspirada en el *Veni Creator*?

Partimos del hecho de que conocemos al Espíritu Santo, quizá por experiencia, pero además por lo que nos narra sobre él la Sagrada Escritura y la Tradición. Entonces, oramos así:

- Te bendecimos y te damos gracias porque, fiel a tu nombre, siempre estás a nuestro lado, para defendernos, sostenemos, y permanecer fieles a nuestra misión.
- Eres el don de Dios altísimo. El más perfecto amor que existe dándose, Dios que se manifiesta regalándose, amando.
- Eres fuente que mana constantemente, dando vida y fecundando nuestra tierra, amor y fuego, que destruye lo malo e inútil y fuerza transformadora que da luz y calor.
- Has querido ser en nosotros esa unción que penetra, suaviza y permanece, para que lleguemos a ser presencia tuya en nuestra tierra.

Una oración de contemplación y adoración que debe completarse con nuestro «Amén, ven Espíritu Santo, ven a tu casa, donde esperamos gozar de tu amor.»

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

L'estat de l'economia de la diòcesi

El 15 i 16 d'abril passats va tenir lloc, a la Casa de l'Església, la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i la reunió del Col·legi de Consultors, dos òrgans molt importants per al funcionament de la nostra diòcesi.

Entre els temes dels quals van tractar, va haver-hi el tancament de l'exercici de 2023 i l'aprovació dels pressupostos. D'altra banda, es va plantejar la viabilitat dels immobles i el futur dels recursos econòmics del bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Tant el Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics com el Col·legi de Consultors són organismes productius pensats en la realitat quotidiana de les parròquies i les comunitats cristianes de la diòcesi.

Les dues reunions van tenir un caire de visió de futur i van ser molt productives.

Trobadra pasqual de la vicaria
del Penedès a Subirats

El diumenge 5 de maig passat, a la tarda, es va celebrar la trobadra pasqual tradicional de la vicaria episcopal Penedès-Anoia-Garraf. Hi van participar unes 250 persones, vingudes de les parròquies i comunitats dels quatre arxiprestats que aplega la vicaria (i que constitueix la meitat del bisbat de Sant Feliu de Llobregat): Garraf, Anoia, Vilafranca i Piera-Capellades.

La trobadra, que va tenir lloc al castell de Subirats, aquest indret emblemàtic que dona nom al municipi i que acull la parròquia de Sant Pere de Subirats i el santuari de la Mare de Déu de la Font Santa, estava emmarcada en el treball del sínode que s'està fent des de fa uns anys a l'Església («Fem camí junts»), i també de l'objectiu diocesà d'aquest curs («Som cridats, cridats a ser Poble»).

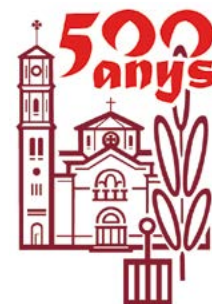
La tarda va començar amb tres tallers, que mostraven als assistents tres experiències (pedres

antigues i pedres vives de l'Església): Història i actualitat de Subirats; Dues realitats eclesials a les parròquies (equips d'acollida a l'arxiprestat d'Anoia i un matrimoni encarregat de la parròquia de Cubelles al Garraf); Presentació de Catalunya Sacra («Oferim més que turisme!»).

El moment central va ser la celebració de l'Eucaristia, celebrada a l'espai exterior de l'era del castell, presidida pel bisbe Agustí Cortés, on es va desplaçar la imatge de la Mare de Déu de la Font Santa.

Un refrigeri festiu va donar per acabada una joiosa i agradable jornada.

CATEDRAL
PARRÒQUIA DE
SANT LLORENÇ
1524-2024

Per consultar tots els actes podeu
escanejar amb el mòbil aquest QR

Marca la «X» a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda

X TANTS

Pasqua del Malalt 2024: «Donar esperança en la tristesa»

El dissabte 4 de maig passat, la nostra diòcesi, va celebrar conjuntament la Pasqua del Malalt en el Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat. Enguany, amb el lema «Donar esperança en la tristesa» i, en particular, ressaltant l'acompanyament en la malaltia mental.

L'acte principal va ser l'Eucaristia presidida pel nostre bisbe Agustí Cortés. L'església del Parc Sanitari es va omplir de malalts del mateix centre sanitari, d'altres residències i de parròquies, amb l'acompanyament de nombrosos voluntaris i visitadors de malalts de les parròquies, també de familiars i professionals de la salut.

Cal destacar l'homilia del bisbe Agustí. El nostre prelat va establir una gran connexió amb els malalts presents per mitjà de l'Evangeli de sant Marc:

la sanació física i espiritual del paralític de Cafarnaúm, que el van dur quatre amics i les paraules guardadores de Jesús.

En els jardins del Parc, finalitzada la missa, tots van gaudir d'un refrigeri preparat pel centre sanitari, les cançons de la tuna «Sant Lluís Gonzaga» i, simultàniament, es va realitzar una dinàmica

compartida preparada pels treballadors d'integració social on tots els participants podien enganxar un gomet a unes figures de Jesús i on manifestaven el seu malestar físic, emocional, espiritual o de l'ànima, i què els ajudava més a superar-ho. Un sol radiant ens va acompanyar en el transcurs d'aquesta festa de la Pasqua del Malalt.

Inscripció a les Trobades d'Animadors de Cant 2024

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat 2024 ja tenen dissenyat el programa d'aquesta edició. Estan adreçades a les persones a qui els agrada el cant i la música litúrgica, i tindran lloc del 22 al 27 de juliol, del 5 al 10 d'agost, i del 12 al 17 d'agost. Les Trobades constitueixen una ocasió per a formar-se en el ministeri de l'Animació del Cant en la Litúrgia, com a servei a les assemblees dominicals en les parròquies i, per tant, són una plataforma d'aprenentatge per als animadors de cant que hi participin.

En les tres Trobades anuals s'hi treballen cants en català per a la litúrgia i direcció musical. Es tracta de posar uns bons fonaments, els punts bàsics del cant i la direcció, per tal d'aplicar-los posteriorment a la realitat concreta de cada assemblea. A les Trobades també s'hi imparteix una

ponència i es facilita la participació a la pregària i a l'Eucaristia del santuari. Igualment hi ha estones de lleure que permeten la convivència i el coneixement de diferents realitats de Montserrat. Les Trobades s'inicien a les 12 del migdia del dilluns i acaben a les 4 de la tarda del dissabte. L'allotjament és a l'Hostatgeria del Monestir de Montserrat.

Les condicions per a la inscripció són: tenir 17 anys com a mínim —o

estar avalat per algú que se'n faci responsable—, i exercir l'animació i la direcció del cant en la Litúrgia. És bo tenir coneixements musicals o almenys preparar-s'hi.

Enguany, a les Trobades no hi haurà ponència. En el seu lloc es treballaran més específicament els salms responsorials: analitzaran els diferents estils de composició, tant de les antífones com dels versets, i en treballaran la interpretació.

Per a més informació i inscripcions a les Trobades: tels. **938 777 766 / 646 137 305 (Gmà. Andreu)** o per correu electrònic: **trobadescant@abadiamontserrat.net**

El termini d'inscripció finalitza el 6 de juliol.

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia: <https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

AGENDA

► **Confirmacions.** Dissabte 25 de maig de 2024, a les 19 h, el bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Salas de Viladecans i confereix el sagrament de la Confirmació a un grup d'adults.

► **500 anys de fundació de la Parròquia de Sant Llorenç i 20 anys de la nostra Catedral.** Diumenge 26 de maig de 2024, a les 12 h, Eucaristia presidida per Mons. Bernardito Auza, nunci apostòlic.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basillissa, vg.

21. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. ■ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), religiosa viuda, de Barcelona, fundadora de les Carmelites de la

Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Un decret recent de la Congregació per al Culte proposa aquestes lectures per a l'any B: Jr 31,31-34 (o bé: He 10,11-18) / Sl 109 / Mc 14,12a.22-25]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: de la solemnitat) [Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

«Germans, deixeu-vos guiar per l'Esperit»

L'Esperit Sant és el gran motor de l'Església. Ho veiem a la primera lectura. Un cop ha vingut l'Esperit Sant sobre els apòstols, aquests queden convertits en unes altres persones. Ells que no havien entès Jesús durant la vida terrenal ara *proclamen les grandeses de Déu a tots els pobles*. No hi fa res que els seus oients siguin *de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel*, perquè l'Esperit fa que cadascú els *senti parlar en la seva pròpia llengua*. I anirem veient la confiança, la valentia, la fortalesa, la comprensió de l'obra de Crist que tindran els apòstols, ells que abans eren porucs, covards, incapaços d'entendre les paraules del Mestre. Però ja ho havia dit el Senyor: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, donarà testimoni de mi. I vosaltres també en donareu testimoni*. L'Esperit Sant fa descobrir la veritat i dona fortalesa; per això els apòstols queden transformats. Més, l'Esperit descobreix al llarg de la història tota la veritat de Déu. *Tinc moltes coses per dir-vos però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera*. Per això, la tasca de l'Església sinodal és escoltar què diu l'Esperit Sant a l'Església d'avui. Però sempre els creients hem d'escoltar què diu l'Esperit Sant. Perquè de vegades nosaltres i els membres de l'Església l'esperit que escoltem no és l'Esperit de Déu. Per això sant Pau contraposa *Esperit i carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre*. I com sabrem si ens condueix l'Esperit? *Els fruits de l'Esperit són l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat*. En canvi els impulsos terrenals (la *carn*, en paraules de Pau) porten a la *fornicació, a la idolatria, als malefics, a les enemistats, discòrdies, gelosies, enrabides, rivalitat, divisions, sectarismes, enveges, excés de beure, orgies*. Ho tenim molt clar per saber quan ens deixem endur per l'Esperit o per la carn: mirem quins fruits es donen en nosaltres!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat.

Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¡No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común.

Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».